

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. X. Qui fuerint Anschæ Hammaamad. Quali legatione functi sint. Sacrificia pro populo peracta. Legatos hos etiam extra Ierosolymam munus suum in synagogis obiisse. De jejuniis eorum. Cur pridie & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

pa tritiæ , & nulla modestia votorum. Ex qua enim tempestate sibi pulcrum duxerunt supra rempublicam stare, qua via illuc pervenirent , dum pervenirent modò, nihil pensi habebant. Ita, qui rarissimam laudem, & nulli adhuc ordini concessam concupiverant olim, innocentiam , postremò mutatis studiis omnia divina humanaque promiscua habuerunt , unius arrogantia superbiæque dominio. Sed de hoc etiam antè diximus.

CAPVT X.

*Qui fuerint Anscha Hammaamad. Quali legatione functi sint. Sacrificia pro populo peracta. Legatos hos etiam extra Ierosolymam munus suum in synagoga obisse. De jejuniis eorum. Cur pridie & postridie Sabbati non jejuna-
verint.*

IN Talmudis tractatu , qui Massechta Tahana jot dictus est, de iis agitur, qui à populo , aut ab universitate missi legationem publicam obibant sacrorum causa. Cujus rei observatio , quoniam sane singularis est, neutiquam silentio prætereunda nobis videtur. Enimverò illud sancitum lege erat, ut , qui numini victimam donumve offerret, sacris

præsens adstaret. Quoniam vero oblationes quædam etiam totius populi nomine fiebant, utique immensa illa civium multitudo, quæ locis urbibusque diversa habitabat, adesse ad sacram ædem nequirit. Igitur institutum à patribus vatibus est, uti ex Israëlitis quidam summa integritate & religione viri deligerentur, qui legati universitatis forent, & ad oblationes, vice populi, adessent. Atque hos Talmudici *מגידים* appellant, quasi crassius paulo viros *stationarios* dicas. Fuere autem classes eorum viginti quatuor descriptæ, planè ut de sacerdotibus quoque, deque Levitis diximus. ductabatque singulas antecessor quispiam, quem *ראש המגידים* stationis principem vocaverunt. Lex porrò posita legatis universitatis hæc fuit, ut qua septimana statio cujusque in orbem redibat, nemo quisquam tam solenne munus defugeret. Atque hercle eos quidem, qui Ierosolymæ, aut in propinquo habitabant, convenire in templum necesse fuit unà cum Levitarum sacerdotumque geminis classibus, quarum vices in eam hebdomadam inciderant. Quod si verò procul aliqui à sanctissima urbe in remotis oppidis degebant, his adempta longi itineris molestia est. Satis enim erat

in

in synagogam istius loci convenisse eos una, atque animos cogitationesque ad ædem transmisisse, quæ Ierosolymæ erat. Ita publicam sacrorum causam absentes quidem, sed eadem hora tamen, atque etiam publicè, prosecuti sunt. Legatis his, dum hebdomadale munus peragebant, jejunandum quater fuit, & quidem certo tempore. Constitutus enim ad id dies Lunæ, Martisque, & Mercurii, ac Iovis est. Neque refert, Ierosolymæ in templo, an in oppidorum synagogis convenierint. Pariter enim jejunii necessitas eos tenuit. Datum tamen sabbatho id honoris est, ut pridie essent lege hac soluti. quemadmodum profectò, nec postridie se macerabant, שלש ימיו מעונן ne sabbathi lætitiã maceror exciperet jejuniorum. Ac de his quidem satis dictum est. Cætera, quæ de precibus legatorum universitatis, deque legis recitatione tradunt Talmudici, ab ipsis petantur.

CAPVT XI.

De Levitis illis, quorum ministerio sacerdotes utebantur. classes eorum, & diversa munia. Nethinai. Lex annaria de Levitis lata quando cessaverit. Levitas non itidem, ut sacerdotes, repro-